

مرگ کارگران معدن زغال سنگ طبس و مسئولیت مستقیم حکومت !

حادثه انفجار معدن زغال سنگ طبس در استان خراسان جنوبی که به مرگ بیش از ۵۰ تن از کارگران معدن انجامید ضایعه ای بزرگ برای جامعه کارگری و مردم ایران است. این رویداد غم انگیز یکی از حوادث تلخ و دردناک در تاریخ جنبش کارگری ایران به شمار می آید. این حادثه نه تنها به مرگ بیش از ۵۰ تن از کارگران شاغل در معدن انجامید، بلکه یک فاجعه بزرگ انسانی و اجتماعی را نیز رقم زد. وقوع چنین حوادثی نشانگر شرایط سخت و ناامن کار در معادن ایران است که بارها توسط کارگران و فعالان کارگری مورد اعتراض قرار گرفته است. کمبود نظارت های ایمنی، نبود تجهیزات کافی برای حفاظت از جان کارگران و شرایط کاری دشوار، از جمله عواملی هستند که به وقوع چنین حوادثی دامن می زنند.

این حادثه همچنین موجب شد تا بار دیگر بر اهمیت توجه به حقوق و ایمنی کارگران در محیط های کاری، به ویژه در معادن که شرایط خطرناکتری دارند، تأکید شود. جامعه کارگری و نهادهای حقوق بشری همواره خواهان بهبود شرایط ایمنی در محیط های کارگری و همچنین پاسخگویی مسئولین در قبال چنین حوادثی بوده اند.

سرمایه داران و کارفرمایان این واحدها و نیز «مسئولان» رژیم اسلامی بارها نشان داده اند که نسبت به جان و کرامت انسان ها و به ویژه نیروهای زحمتکش و محروم جامعه هیچ گونه توجهی ندارند. صرف منافع اقتصادی و سودجویی سرمایه داران و کارفرمایان، همراه با عدم پاسخگویی و عدم نظارت کافی مسئولان دولتی، باعث می شود که شرایط کار برای کارگران به شدت ناامن و ناپایدار باشد. در چنین سیستمی، جان و کرامت کارگران به عنوان نیروی مولد جامعه نادیده گرفته می شود، و این مسأله به ویژه در بخش هایی مانند معادن که خطرات جانی بیشتری دارند، آشکارتر است. حوادثی مانند انفجار معدن طبس نمونه ای تلخ از این بی توجهی ها و فقدان سیستم های ایمنی مناسب است. نبود تجهیزات ایمنی مناسب، عدم آموزش های لازم، و نادیده گرفتن استانداردهای جهانی در چنین محیط هایی، زندگی کارگران را در معرض خطر جدی قرار می دهد.

ما علاوه بر حق دادخواهی و اعلام جرم علیه مسئولان مستقیم و غیر مستقیم این ضایعه و و صدها حادثه مشابه آن مستقیماً جنبش کارگری و نهادها و محافل مدافع حقوق کارگران و زحمتکشان را مورد خطاب قرار می دهیم و آنها را برای اقدام مستقل در جهت نظارت و کنترل شورایی توسط کارکنان مستقیم این واحدها بر روند تأمین سلامت و بهبود شرایط کار فرا می خوانیم. درخواست ما برای اقدام مستقل جنبش کارگری و نهادهای مدافع حقوق کارگران در راستای نظارت و کنترل بر شرایط کاری، بسیار حیاتی و ضروری است. عدم اعتماد به نهادهای دولتی و کارفرمایان برای تضمین ایمنی و حقوق کارگران، بارها در پی حوادث ناگوار، همچون انفجار معدن طبس، مورد تأیید قرار گرفته است. از این رو، تلاش برای نظارت و کنترل مستقیم و مستقل خود کارگران و نهادهای شورایی می تواند گامی مؤثر در جهت حفاظت از جان و کرامت آنان باشد. نظارت شورایی کارکنان، در واقع از اصول خودمختاری و دموکراسی صنعتی سرچشمه می گیرد که در آن کارگران به عنوان ناظران و بازرسان مستقیم بر شرایط کاری و ایمنی خود عمل می کنند. این نوع از نظارت و کنترل از سوی کارگران، به جای وابستگی به نهادهای دولتی یا کارفرمایان که همواره منافع اقتصادی خود را در اولویت قرار می دهند، می تواند سطحی از امنیت و پاسخگویی را به همراه آورد که تاکنون محقق نشده است.

ما ضمن ابراز همدردی با خانواده های عزیزان از دست رفته و همراهی و همدلی برای پیگرد قانونی و به محاکمه کشاندن آمران و عاملان این ضایع دردناک به فوریت و بدون هیچ قید و بندی بر جبران هزینه های از دست

دادن سرپرست خانواده از سوی نهادهای رسمی و دولتی و کارفرمایی هستیم. خانواده‌هایی که سرپرست خود را در چنین حوادثی از دست می‌دهند، نه تنها با درد عاطفی، بلکه با مشکلات اقتصادی و اجتماعی جدی مواجه می‌شوند. بنابراین، نهادهای رسمی و دولتی، همراه با کارفرمایان، باید بدون هیچ قید و شرطی مسئولیت جبران خسارت‌ها را بر عهده بگیرند. این جبران‌ها باید شامل حمایت‌های مالی و اجتماعی فوری برای خانواده‌ها باشد؛ از جمله پرداخت غرامت مناسب، تامین نیازهای معیشتی، و همچنین تضمین آینده فرزندان این خانواده‌ها از نظر تحصیل و رفاه. همچنین پیگیری حقوقی این پرونده‌ها نباید محدود به سطح کارفرمایان باشد، بلکه باید مسئولان نظارتی و دولتی که در اجرای قوانین ایمنی کوتاهی کرده‌اند نیز پاسخگو باشند.

این اقدامات باید به صورت فوری و شفاف انجام شود تا هم مرهمی بر زخم‌های خانواده‌های آسیب‌دیده باشد و هم پیام روشنی به جامعه ارسال کند که جان و کرامت کارگران از اهمیت بالایی برخوردار است و هیچ کوتاهی در این زمینه پذیرفته نخواهد شد.

گرایش کمونیسم شورایی

سوم مهر ۱۴۰۳ / ۲۴ سپتامبر ۲۰۲۴